

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1993-1994

8 DECEMBRE 1993

Proposition de loi modifiant la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie

**AMENDEMENTS PROPOSES
PAR M. GOOVAERTS**

Art. 2

Remplacer le premier alinéa de l'article 2 proposé par la disposition suivante:

« Quiconque, fournissant ou offrant de fournir un bien ou un service, commet une discrimination raciale à l'égard d'une personne en raison de sa race, de sa couleur, de son origine ou de son ascendance nationale ou ethnique, est puni d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante francs à mille francs. »

Justification

Il ne convient pas de viser une catégorie spécifique de personnes dans le cadre de la lutte contre le racisme, en l'occurrence les bailleurs de logements. En effet, l'article 1er amendé de la proposition de loi comporte une définition suffisamment large de la discrimination raciale et une aggravation de la peine. Les bailleurs qui adoptent une attitude discriminatoire peuvent, eux aussi, éventuellement tomber sous le coup de cette disposition générale. Par ailleurs, une approche spécifique de la situation des bailleurs

R. A 15699

Voir:

Documents du Sénat:

117 (S.E. 1991-1992):

N° 1: Proposition de loi.

N° 2: Rapport.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1993-1994

8 DECEMBER 1993

Voorstel van wet houdende wijziging van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden

**AMENDEMENTEN
VAN DE HEER GOOVAERTS**

Art. 2

In het voorgestelde artikel 2 het eerste lid te wijzigen als volgt:

« Hij die bij het leveren of bij het aanbieden van levering van een goed of een dienst rassendiscriminatie bedrijft jegens een persoon wegens zijn ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot duizend frank. »

Verantwoording

Het is niet aangewezen een specifieke categorie van personen te viseren in het kader van de racismebestrijding, *incasu* de verhuurders van woningen. Het is immers zo dat het geamendeerd artikel 1 van het wetsvoorstel een voldoende ruime definitie van rassendiscriminatie, inclusief strafverzwaring, omvat. Onder deze algemene bepaling kunnen eventueel ook verhuurders vallen, die een discriminerende houding aannemen. Vervolgens impliceert een specifieke benadering van verhuurders dat men ook tal van

R. A 15699

Zie:

Geodr. St. van de Senaat:

117 (B.Z. 1991-1992):

Nr. 1: Voorstel van wet.

Nr. 2: Verslag.

implique qu'il faudrait également mentionner bon nombre d'autres catégories de personnes, par exemple les tenanciers de dancings, les exploitants de locaux sportifs, certains établissements d'enseignement, etc. Ce serait une tâche impossible sur le plan légistique. En outre, la mention des propriétaires de maisons pourra avoir pour effet qu'il sera plus facile de refuser une location à un Belge qu'à un étranger. Une telle discrimination positive ne sera pas acceptée par la majeure partie de la population.

Art. 3

Supprimer cet article.

Justification

Il ne convient pas de viser une catégorie spécifique de personnes dans le cadre de la lutte contre le racisme, en l'occurrence les placeurs et les employeurs. En effet, l'article 1er amendé de la proposition de loi comporte une définition suffisamment large de la discrimination raciale et une aggravation de la peine. Les placeurs ou les employeurs qui adoptent une attitude discriminatoire peuvent, eux aussi, éventuellement tomber sous le coup de cette disposition générale. Par ailleurs, une approche spécifique de la situation des placeurs et des employeurs implique qu'il faudrait également mentionner bon nombre d'autres catégories de personnes, par exemple les tenanciers de dancings, les exploitants de locaux sportifs, certains établissements d'enseignement, etc. Ce serait une tâche impossible sur le plan légistique. En outre, la mention des employeurs pourra avoir pour effet qu'il sera plus facile de refuser un engagement à un Belge qu'à un étranger. Une telle discrimination positive ne sera pas acceptée par la majeure partie de la population.

Art. 6

Supprimer le deuxième alinéa nouveau de l'article 6, proposé au deuxième tiret de cet article.

Justification

Il convient effectivement de supprimer le deuxième alinéa proposé de l'article 5, devenu l'article 6, dans lequel figurent un renvoi à l'article 3 proposé et la désignation des organisations sociales et professionnelles représentatives. Il est inacceptable, pour des raisons évidentes, d'accorder à ces organisations le droit d'ester en justice. Premièrement, ce ne serait pas conforme à l'esprit du premier alinéa de l'article 5, devenu l'article 6, qui accorde à juste titre et de toute évidence un droit d'ester en justice aux organisations spécialisées dans cette matière. Les organisations socio-professionnelles servent plutôt à défendre les intérêts de leurs membres au sein d'une relation sociale ou de travail existante. En outre, l'instauration d'un tel droit d'ester en justice peut engendrer des abus, parce que les intéressés menaceront facilement de porter plainte, ou déposeront même systématiquement des plaintes, qui s'avéreront souvent non fondées et gratuites par la suite.

andere categorieën van personen zou moeten vermelden, bv. dancinguitbaters, houders van sportlokalen, bepaalde onderwijsinstellingen, enz. Dat is legistiek onbegonnen werk. Bovendien kan het viseren van de huiseigenaars ertoe leiden dat het gemakkelijker zal zijn een verhuuring te weigeren aan een Belg dan aan een vreemdeling. Een dergelijke positieve discriminatie zal door een overgroot deel van de bevolking niet worden aanvaard.

Art. 3

Het voorgestelde artikel 3 te doen vervallen.

Verantwoording

Het is niet aangewezen een specifieke categorie van personen te viseren in het kader van de racismebestrijding, *in casu* de arbeidsbemiddelaars en werkgevers. Het is immers zo dat het geamendeerd artikel 1 van het wetsvoorstel een voldoende ruime definitie van rassendiscriminatie, inclusief strafverzwaring, omvat. Onder deze algemene bepaling kunnen eventueel ook arbeidsbemiddelaars of werkgevers vallen, die een discriminerende houding aannemen. Vervolgens impliceert een specifieke benadering van verhuurders dat men ook tal van andere categorieën van personen zou moeten vermelden, bv. dancinguitbaters, houders van sportlokalen, bepaalde onderwijsinstellingen, enz. Dat is legistiek onbegonnen werk. Bovendien kan het viseren van de werkgevers ertoe leiden dat het gemakkelijker zal zijn een aanwerving te weigeren aan een Belg dan aan een vreemdeling. Een dergelijke positieve discriminatie zal door een overgroot deel van de bevolking niet worden aanvaard.

Art. 6

Het nieuwe tweede lid van artikel 6, voorgesteld in de tweede gedachtenstreep van dit artikel, te doen vervallen.

Verantwoording

Het voorgestelde tweede lid van artikel 5, dat artikel 6 wordt, houdende een verwijzing naar het voorgestelde artikel 3 en een aanduiding van de representatieve sociale en professionele organisaties, dient inderdaad weg te vallen. Het is om evidente redenen onaanvaardbaar deze organisaties een klachtrecht toe te kennen. Vooreerst zou dat niet stroken met de geest van het eerste lid van artikel 5, nu artikel 6 geworden, dat terecht en vanzelfsprekend een klachtrecht verleent aan organisaties die in deze materie zijn gespecialiseerd. De socio-professionele organisaties dienen eerder voor de belangenverdediging van hun leden binnen een bestaande sociale of arbeidsverhouding. Bovendien kan de invoering van een dergelijk klachtrecht tot misbruiken leiden, doordat betrokkenen gemakkelijk zullen dreigen met een klacht of zelfs systematisch klachten zullen neerleggen, die achteraf dikwijls ongegrond en onbewezen zullen blijken.

Leo GOOVAERTS.